

GLAZBA Leonard Cohen u bečkome Konzerthausu

Nedostižan Cohen

Koncert je bio »luksuzna« retrospektiva Cohenova repertoara s deveteročlanim pratećim sastavom i antologijskim pjesmama u prvom planu

Hrvoje HORVAT

Malo je autora Cohenova kalibra prestalo svirati prije petnaest godina, a još ih je manje koji su svoj scenski odlazak pretvorili u stanje s prijetnjom vječnog trajanja. Stoga je vijest o povratničkim nastupima kanadskog barda postala i ostala vijest godine. Dugotrajna turneja koja će se na koncu protegnuti na iduću godinu zamalo je Cohena dovela u Ljubljano 25. rujna, ali je i taj koncert, kao i pregovori o zagrebačkome, propao zbog cijene od oko 150 tisuća eura, koliko organizatore »košta« nastup pjesnika, s ulaznicama čija se cijena kreće u rasponu od 100 do 230 eura.

Pjesnik nad pjesnicima

Cohen je 25. rujna odsvirao veličanstven, odavno rasprodan koncert u bečkoj dvorani Konzerthause, dvorani čija je elegantna starinska arhitektura bila i te kako primjerena nastupu »pjesnika nad pjesnicima«. Za puno stvari govori se da su obilježile neku sezonu, ali Cohenov povratak na scenu doista je jedan od kulturnih događaja godine. Baš sva ekstatična izvješća koja su stizala s aktualnih Cohenovih nastupa obistinila su se u Beču, gdje je doživio stajanje ovacije publike još tijekom izlaska na pozornicu. Bila je to svirački raskošna, »luksuzna« retrospektiva Cohenova repertoara s velikim, deveteročlanim pratećim sastavom (ritam sekcija, klavijature, električna gitara, saksofon/flauta/usna harmonika, akustični žičani instrumenti i tri pjevačice) koji detaljističke aranžmane Cohenovih pjesama izvode klinički precizno i svirački besprijekorno.

Cohenov koncert prigušeni je spektakl, s pažljivom scenografijom, glazbenicima u odijelima poput kakvih poetskih gangstera i Cohenom koji u 75. godini života - rođendan mu je bio 21. rujna - djeluje vitalno i opušteno. Usprikos famoznoj autorovoj introvertnosti i nekoliko godina izolacije u budističkom samostanu, Cohen je vrlo, vrlo komunikativan i raspoložen, razgovorljiv na binu, sklon prosipati mudrosti na simpatičan način.

Majstorski orkestar

Višečlana sviračka postava pod vodstvom basista i šefa sastava Roscoe Becka, precizna poput sata, dobila je temeljito raspisane aranžmane pjesama iz svih faza karijere koje su poput dragih gostiju »dolazile« tijekom više od dva i pol sata drugog bečkog koncerta (prvi je bio večer ranije).

Do neke mjere usporedba funkcije i odnosa majstor-

Vitalni autor na pozornici je proveo više od dva i pol sata: Leonard Cohen

skog orkestra s glavnim protagonistom mogla bi se napraviti s Elvisovim nastupima u Vegasu sredinom sedamdesetih, ili Dylanovim koncertnim albumom »Live At Budokan« iz 1978. Cohen je čak tri puta predstavio sve članove i često nakon sola i bravura, poput onih Javiera Masa na akustičnim žičanim instrumentima, navodio imena pojedinih glazbenika. No, bogati aranžmani nikada nisu zasmetali reprezentativnom izboru pjesama koje su nepobitno zauzimale središnje mjesto.

S tekstovima koji su u stanju srezati u samo jednoj

rečenici, poznatim melodijama i glasom u izvršnoj formi, Cohen se scenskom dinamikom i koncentracijom na dugometražne tekstove pjesama doista može opisati kao »fino i friško« spram nedavnih nastupa Boba Dylana.

Cohen na pozornicu dolazi i s nje odlazi trčkarajući, aktivno je zainteresiran za svoje pjesme koje, čini se, ne izvodi nego ih »glumi«, savijajući se oko mikrofona, gestama komunicirajući s glazbenicima s kojima kao da »razgovara«, ili se pak naginje i kleči, zavodi pred prvim redovima hipnotizira-

ne publike. Niti raskošna produkcija koncerta s kristalno čistim razglasom i luksuznom rasvjetom nije pomutila dojam skromnosti, budističke mirnoće i fine mudrosti koji je dolazio s pozornice, s Cohenovom pognutom siluetom koja je skidajući šesir često zahvaljivala publici i glazbenicima, kao da je on tu zbog njih, a ne obrnuto.

Bez velikih gesta

Bez velikih gesta, s razumijevanjem dinamike koncerta i snage riječi, Cohen je još uvijek velemaistor samozatajnosti i ekonomičnosti

na raskalašenoj pop-sceni. Samo dvaput na pozornici se pojavio blizu »solističkog« izdanja i podsjetio da bi i to zapravo bilo sasvim dovoljno. Na početku drugog bise trubadursku ovojnicu dobila potmula »Sisters Of Mercy«.

Program podijeljen u dva dijela, sa stankom između njih, i tri bise, »presjekao« je Cohenov opus dajući težište podjednako recentnijem materijalu i klasicima. Ukratko, među 24 pjesme bilo je pokojeg govorenja poezije senzualnim baritonom, ali i brzog tempa u »Democracy« ili »First We Take Manhattan«. U izvedbi »Boogie Street« središnje je mjesto zauzela pjevačica Sharon Robinson, te na kraju sestre Web s harfom i akustičnom gitarom u rukama tijekom izvedbe »If It Be Your Will«. Uz posebnu zahvalu »pažljivoj« bečkoj publici i svima koji su »održavali na životu« njegove pjesme dok ga nije bilo na sceni, na drugom, završnom bečkom koncertu dobili smo i »Take This Waltz« iz 1988.

Sa stihom »there is a concert hall in Vienna« izmamila je dodatne ovacije koje su ionako pratile cijeli koncert, kao i završetak s bluzerskom »Closing Time«, nakon kojega se cijela postava »odjavila« s decentnom a capella, gospel izvedbom »Whither Thou Goest«.

IZLOŽBA

Retrospektiva Ota Reisingera do 12. listopada

ZAGREB - Zbog iznimnog posjeta i velikoga zanimanja publike retrospektivna izložba Ota Reisingera u Galeriji Klovićevih dvora produžuje se do nedjelje, 12. listopada 2008. Oto Reisinger najpoznatiji je hrvatski karikaturista, a svoje je karikature i ilustracije objavljivao u gotovo svim važnijim novinama i časopisima u Hrvatskoj i na prostoru nekadašnje Jugoslavije, kao i u europskom tisku. Ipak, javnosti je najpoznatiji kao »otac« nezaboravnog lika Pere koji nas već nekoliko desetljeća uveseljava, ali i potiče na razmišljanje na zadnjoj stranici Vjesnika, s kojim surađuje od daleke 1950. godine.

Pero nije bio heroj, nego je često bio slika primitivnog ponašanja i mentaliteta i slao je poruku da takvo ponašanje nije poželjno. Pero je pojedinačna minijatura epizoda iz života, zadržani trenutak koji traje do izlaska idućeg broja novina. On predstavlja povijest svakodnevice u Hrvatskoj koja pokazuje da, ma koliko se političke i tehnološke okolnosti iz desetljeća u desetljeće mijenjale, temeljne životne potrebe ostaju uvijek u suštini iste. [K. R.]

GOSTOVANJE

Tamara Jurkić Sviben

Hrvatska glazba u Berlinu

BERLIN - Po uzoru na Festival hrvatske glazbe u Beču, koji se ove godine održava četvrti put, Koncertna direkcija Zagreb započela je istovrsni projekt u Berlinu, iako u ponešto sažetijem obliku.

Manifestacija je započela 24. rujna nastupom pijanistice Tamare Jurkić Sviben, a nastavit će se koncertima Zagrebačkoga kvarteta 29. rujna, saksofonista Matea Granića i pijanistice Kristine Bjelopavlović 30. rujna. Prvo dana listopada recital će prirediti orguljaš Mario Perestegi, večer 2. listopada rezervirana je za jazz koncert Matije Dedića, Mladena Barakovića i Borne Šercara. Festival, na kojemu će spomenuti sudionici najvećim dijelom izvoditi djela hrvatskih skladatelja, zaključit će Hrvatski komorni orkestar pod ravnanjem Berislava Šipušića te uz soliste Moniku Leskover za violončelom i Mojcu Ramušćak Stetencu na violini. [M. Š.]

SET LISTA U BEČU

Početak s »Dance me...«

Dance Me To The End Of Love
The Future
Ain't No Cure For Love
Bird On The Wire
Everybody Knows
In My Secret Life
Who By Fire
Hey, That's No Way To Say Goodbye
Anthem

Tower Of Song
Suzanne
The Gypsy's Wife
Boogie Street
Hallelujah
Democracy
I'm Your Man
Take This Waltz

So Long, Marianne
First We Take Manhattan

Sisters Of Mercy
If It Be Your Will
Closing Time

I Tried To Leave You
Whither Thou Goest

